

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Dominica Pentecostes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica Pentecostes.

I. De missione Spiritus sancti. Act. 2.

I. **D**VM complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. Voluit Christus Dominus vna cum æterno Patre promissum Spiritum sanctum discipulis in cœnaculo montis Sion, quod est typus Ecclesiæ, congregatis, orationi q; intentis mittere ipso die quinquagesimo à Paschate, & resurrectione sua, quo olim lex vetus in monte Sion data recolebatur, ad indicandum 1. à Spiritu sancto non iam in tabulis lapideis, vti olim legem timoris; sed in tabulis carnis seu cordibus hominum describendam imprimendam que legem charitatis. 2. Iam aduenisse tempus gratiæ & remissionis peccatorum, tot sæculis expectatū. 3. Oportere homines præparare corda sua veluti viuos codices, in quibus Spiritus sanctus dignetur inscribere legem charitatis, vti Moysen constat tabulas præparasse, & præiunio inscriptionē legis impetrasse.

O quàm liberalis & fidelis Dominus

Exod. 24.
Ch 32.

nus noster in omnibus verbis suis, qui è carcere mundi huius egressus, & gloria sublimatus, non est oblitus nostri, vti olim pincerna Iosephi: sed statim *Gen. 40.* misit promissum Paracletum, ex infinito amore nostri, ad imprimendam cordibus nostris legem charitatis! Gratitude, amor, zelus exactè obseruandi legem charitatis erga Deum & proximum.

II. *Factus est repente de caelo, sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum, ubi erant sedentes.* Spiritus sanctus à Patre Filioque missus, venit sub specie spiritûs vehementis, cum sono instar tonitruï: largeq; non solum dona sua, sed seipsum fontem donorum discipulis omnibus & singulis in domo congregatis impertiuit, idq; repente ex infinito amore, & mero beneplacito suo, ad indicandum i. quàm paratus sit gratia sua, quæ *noscit rarda molimina*, animas iustificando viuificare, spiritualem vitam in ijs conseruare, & concupiscentiæ ardores mitigare, sicut inspiratione aëris seu venti vita conseruatur, ardorq; internus mitigatur: imperfectionum nostrarum paleas instar venti difflare, atque ad sublimioris perfectionis

ctionis

ctiois studium vehementer quidem, sed suaviter, impellere. 2. Quam desideret eos, quos ipse sic viuificarit, illuminarit, impuleritque, feruere zelo aliorum quoque salutem ac perfectionem promouendi. 3. Quam promptus sit liberalissimè se communicare omnibus Ecclesiæ filijs, & quidem singulis, abundantè gratia animas singulorū omnesq; potentias sic replendo, vt omnia eorum interiora benedicant Domino. Gratitude, amor, zelus propriæ alienæque perfectionis.

III. *Apparuerunt illis dispersita lingua tanquam ignis, seditq; super singulos eorum.* Voluit præterea Spiritus sanctus hodierna die apparere in specie ignearū linguarum, ad significandum, 1. Se venire in Electorū animas ad purgandas illas, atque instar auri argenti que purificandas a scoria peccatorum, prauorum habituum, inordinatarum passionum: ad illuminandas easdem in mysterijs Fidei compendiosisque vijs omnimodæ perfectionis assequendæ, per assiduum exercitium virtutum: ad inflammandas demum igne perfecti amoris Dei, & proximi, sursum erigendas, totasque in Deum per conformitatem iudicij & voluntatis transfor-

man-

mandas. 2. Se vnice optare, vt animæ, quas ipse sic purificauit, illuminauit, inflammavit, cooperando feruenter communicatæ sibi gratiæ contentur indies euadere seipsis puriores, illuminatiores, amore feruentiores. 3. Se insuper velle, vt communicatis sibi charismatis impensè vtantur in alijs quoque purgandis, illuminandis, accendendis. idque ex eodem infinito amore, eo fine, vt in terris sublimiorem gratiam, in cœlis ampliorem gloriam sibi alijsq; acquirant. Affectus ijdem.

Feria II. Pentecostes.

Sic Deus dilexit mundum. Ioan. 3. II.

I. *Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret. Quam inestimabilis illa Dei erga homines vniuersos & singulos, & te, tam ingratum, dilectio, quæ vndequaque est infinita! Nam dator tanti doni est Pater infinitæ Maiestatis: donum datum, est Filius, Patri coequalis: amor, quo datur, infinitus, est Spiritus sanctus: infinitum enim donum procedere non potuit nisi ab infinito amore, qui ideo etiam dari debuit, vt Filius Dei, qui est donum infinitum, daretur: eum amor*

Cc

sit

fit causa omnium donorum. Quis nō
obstupescens hoc donum exclamet cū
D. Paulo: *Gratias ago Deo super inenar-*
2. Cor. 9. rabili dono eius, præsertim si expendat,
quomodo, in quem finem, sit datum?
Gratitudo, amor, fiducia filialis.

II. *Non misit Deus Filium suum in mun-*
dum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur
mundus per ipsum. Qualis ista bonitas
& clementia misericordissimi Dei no-
stri, qui cupit omnes homines, quan-
tumvis ex se filios iræ, tam sublimi
modo saluari, neminem damnari! Af-
fectus ijdem.

III. *Lux venit in mundum, & dilexe-*
runt homines magis tenebras quam lucem.
Quanta cæcitas & ingratitude eorum,
qui è tenebris peccatorum ideò non
emergunt, non quod auxilia gratiæ
sufficientia non habeant: sed quod re-
nebras suarū concupiscentiarum plus-
quam veram lucem Evangelicæ perfe-
ctionis, quam Christus intulit mun-
do, diligant. O quam meritò his ex-
probrat Deus per Oseam: *Perditio tua,*

Ose. 13.

Israel, tantummodo in me auxilium tuum!

Psal. 4.

Et per Psalmistam: Filij hominum, us-
quequò gravi corde, ut quid diligitis vani-
tatem, & quaritis mendacium? Heu
quoties peccatores tenebras luci, va-
nità-

nitatem veritati, creaturam Creatori, diabolum Christo anteponeere non erubescit? Horror peccati, detestatio ingratitude, contritio, compassio.

Feria III. Pentecostes.

Ego sum ostium. Ioan. 10.

III.

I. **C**Hristus Dominus videns à Pharisæis seductorem se haberi, & ^{Ioan. 9.} cæcum à se sanatum, aliosque in se credentes, è Synagoga eijci, & à fidelium numero separari, redarguit eos, ostenditque se non esse seductorem: sed eos omnes seductores esse, qui per ipsum non intrant: eos verò solos legitimos pastores, qui per ipsum intrant: imò nullos esse verè fideles, qui nō intrant per eum, seu, qui nō credunt in ipsum: *Qui non intrat per ostium in ouile ouum, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro. qui autem intrat per ostium, pastor est ouium.* Deinde declarat proprietates & officia legitimi pastoris: *Huic ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt. & proprias oues vocat nominatim, & educit eas, & ante eas vadit.* Bonus enim pastor debet ab ostiario, id est, à Spiritu sancto intromitti in ouile, seu gregi

gregi pascendo & regendo præfici, & a veris ouibus agnosci. Debet intimè nôlle oues, vt singularum necessitati prospicere possit, pascere easdem verbo & exemplo. Quanta gratia per fidem in Christum aggregari numero fidelium, præseruari a deceptione seductorum, pasci sanâ doctrina legitimum pastorem! quanti meriti prædictas boni Pastoris partes, exemplo Christi, perfectè exsequi? Gratitude, zelus animarum.

II. Cum Pharisæi hanc parabolam nõ caperent, Christus illam disertè eis explicat: *Ego sum ostium, per me si quis introierit, saluabitur, & ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet*, quasi diceret, impostores ostium sunt, sed macelli, per quod oues iugulantur. Ego ostium sum ouilis, per quod saluantur: per quod siue ingredienti ad exercitia vitæ contemplatiuæ, siue egredientes ad opera vitæ actiuæ, vel, siue ingredienti in Ecclesiam militantem, siue egredientes per mortem in triumphantem, pascua vitæ æternæ inueniunt.

O quanta charitas Christi, qui dignatus est per Incarnationem, Passionem, & mortem ostium nobis fieri ad vitam gratiæ & gloriæ? Gratitude, amor,

amor, zelus cooperandi gratiæ Christi in studio perfectionis.

III. *Fur non venit, nisi ut furetur, & perdat: ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.* Quanta liberalitas Christi, qui ideo cælo descendit, ut vitam gratiæ singulis suis fidelibus, & quidem perfectam & abundantem promereretur, & nisi ipsi obstaculum ponerent, largiter per Spiritum sanctum in eum finem mittendum imperitiretur; sicque tandem ad vitam sublimioris gloriæ eueherentur! quanta porro cæcitas & ingratitude hominū, magis eligentium sequi mundum, carnem, diabolum, & quemuis seductorem mactantem; quam Christum veram Pastorem, vitam gratiæ & gloriæ tribuentem! Gratitude, amor Christi, odium mundi & amoris proprii.

De gestis ab Apostolis post acceptum Spiritum sanctum in ipso die Pentecostes.

IV.

I. **E**T repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, magnalia Dei. *O mutatio Psal. 76. dextera excelsi!* quanta vis gratiæ Spiritus sancti! Nam 1. repente illius gra-

riæ Spiritus sancti! Nam 1. repente illius gratia sic immutati sunt, vt nihil extra Deum optarent, & quoad omnes potentias animæ, perfecti euaderent, singuli tamen pro capacitate ac dispositione suâ, 2. Donati sunt notitiâ linguarum necessaria ad conuersionem gentium, tanquam Architecti ædificaturi ciuitatem cœlestem, pertingentem ad visionem Dei; sicut olim linguarum confusione à Deo puniti sunt superbi filij Adam, parantes ædificare ciuitatem & turrim, cuius culmen ad cælum pertingeret. 3. Ex timidis, repidis, rudibus facti sunt animosi, feruentes, eloquentes, vt prodeuntes in publicum magnâ cum libertate, magno feruore, magna verborum efficacia, cum stupore omnium, magnalia Dei & mysteria fidei confluentibus turbis prædicare non formidarent. Vis & tu copiosa Spiritus sancti gratia repleti, zelo propriæ perfectionis & salutis proximorum promouenda inflammari? iuxta illud: *Dilata os tuum, & implebo illud*; dilata os animæ tuæ, seu desiderium maioris puritatis, humilitatis, fiducia, deuotionis, & familiaritatis cum Deo.

II. Cum Apostoli varijs linguis magna-

gnalia Dei palam prædicarent, à multis suspiciuntur, attenteque audiuntur; à nonnullis ridentur, & multo pleni putantur, quos modeste redarguit Petrus, indeque captat occasionem illis explicandi mysterium missi Spiritus sancti per Ioëlem prædictum.

Quam necessaria est vero zelatori animarum tolerantia irrisionum, oblocutionum, & constans zelus gloriæ Dei, licet speratus non semper appareat fructus!

III. Petrus tam efficaciter de Christo peroravit, tantâ sapientiâ mysterium eius Incarnationis, Passionis ac Resurrectionis ex Scripturis adstruendo: tanta libertate & fortitudine animi illum verum Messiam, & Filium Dei confitendo: tanto demum zelo ac spiritu hæc omnia auribus auditorum ingerendo, animisque imprimendo, ut compuncti corde dicerent: *Quid faciemus viri fratres?* ac primâ quidem vice tria millia, alia vice quinque millia conuerterentur. O quanta energia verborum ex corde puro, Spiritu sancto pleno, humili, deuoto, igne charitatis & sinceri zeli gloriæ Dei inflammato prodeuntium!

V. *De precipuis Officijs Spiritus sancti.*

I. Spiritus sanctus missus est, ut operi redemptionis nostræ extremâ quasi manû admoueret, merita Christi infinita singulis applicando. Sicut enim medicus medicamenta ordinat, pharmacopæus ea parat, infirmarius applicat: ita Pater media reparationis nostræ ordinauit, Filius illa præparauit, Spiritus sanctus applicauit. Quàm miris & varijs modis Spiritus Paracletus diuidit singulis, prout vult, varia charismata ex peculiari applicatione infinitorum Christi meritorum! Quoties, & quàm largiter, tibi quoque obtulit, & nunc offert, ex eodem immenso Oceano, fluenta gratiarum! Gratitudo, amor, zelus sanctè donis acceptis vtendi.

II. Homines originali labe infectos, per gratiam regenerationis, & relapsos in mortale peccatum, per gratiam iustificationis, ex peculiari intuitu meritorum Christi, purificat, vinificat, sibi que assimilat, iuxta illud Christi:

Ioan. 3.

Quod natum est ex carne, caro est, & quod natum est ex spiritu, spiritus est. O quam gratuita gratia sic à Spiritu sancto tam benignè, præ tot alijs pereuntibus, re-
spi-

spici! Gratitude, amor, zelus gratiam sanctificantem acceptam, illibatam conseruandi.

III. Eosdem sic renatos, purificatos, viuificatos, sibi que assimilatos sensim perficit in iustitia, & sanctitate, quantum in se est, internis inspirationibus, illustrationibus, impulsibus ad continuum in triplici via perfectionis progressum extimulando. Nam iuxta D. Bernar. *monet, & docet, & mouet. Serm. de monet memoriam, docet rationem, mouet Pentec. voluntatem; memoria suggerit bona in cogitationibus sanctis, atq; ignauiam nostram, torporemq; repellit, quam inspirat cogitationem, docet in opus proferre, ne vacua in nobis sit gratia Dei; mouet denique, ut ad bonum afficiamur.*

O quoties & tu audis Spiritum sanctum memoriæ hæc & illa media proficiendi suggerentem: rationem illuminantem, modosque varios eadem adhibendi insinuantem, & voluntatem ad executionem inflammantem! Caue ne dissimules, nec contristes eum, cuius vox sonat in auribus tuis.

Gratitude, feruor parendi diuinis inspirationibus, & in spiritu proficiendi.

De septem donis Spiritus Sancti.

VI.

I. **E**X infinita Dei liberalitate anime cuiusque regenerati in Christo, præter virtutes Theologicas: Fidem, Spem, charitatem, infunduntur septem dona Spiritus Sancti: Donum sapientiæ, intellectus, consilij, scientiæ, fortitudinis, pietatis, ac timoris Domini, quæ à virtutibus sunt distincta; quod hæ sint habitus, per quos rectè operamur; dona autem illa sint qualitates quædam, quæ animam diuinis inspirationibus & motionibus ad insignes quosdam actus excipiendis idoneam reddunt, iuuantque tum ad uitiationem mali, tum ad prosecutionem boni, eamque habent cum charitate coniunctionem, vt cum illa vigente vigeant, illa perditâ pereant.

Quàm varijs, suauibus, & efficacibus medijs diuina bonitas maiorem nostrum in omni perfectione progressum promouere dignatur! quibus, eheu, mortalis infirmitas tam languidè cooperatur! Gratitude, amor, zelus sanctè vtendi his donis & inspirationibus Spiritus Sancti, & horror ea perdendi.

II. Spiritus S. hisce donis suis iuuat
anti-

animam in declinando & exterminando malo, ex gratuita bonitate sua, ad præseruandam illam à lapsibus, atque ab impedimentis maioris perfectionis expediendam. 1. Per donum sapientiæ fastidium diuinorum tollit, & appetitum terrenorum frenat, diuinas suggerendo rationes, vt diuina magis sapiant, terrena desipiant. 2. Per donum intellectus dubia, obscuritates & perplexitates circa res fidei, submouet, torporemque ad credendum & sperandum excutit, nebulas dissipando, clarius lumen, pacem, & gaudium infundendo. 3. Per donum consilij in subitis tentationibus à periculo lapsus præseruat, expeditam rationem euadendi suggerendo. 4. Per donum scientiæ Dæmonis imposturas, carnis & mundi fallacias, ne illaqueemur, detigit. 5. Per donum fortitudinis mentem roborat, vt subire malit quæuis damna temporalia, quàm diuinam peccato quouis incurrere offensam. 6. Per donum pietatis ad proximis compatiendum, eorumque onera in charitate supportanda durtiem cordis emollit. 7. Per donum timoris Dei, motus superbiæ & arrogantia reprimat. Affectus ferè ijdem.

III. Ex simili gratuita dilectione sua Spiritus sanctus, iisdem septem donis promouet animam ad maiorem in omni perfectione progressum. 1. Per donum sapientiae animam disponit, eleuatque ad diuinas perfectiones, cum gustu affectuque amoris subtilius intelligendas. 2. Per donum intellectus ad veritates mysteriorum fidei, altissimasque in eis latentes rationes profundius penetrandas, firmitusque credendas, cum piarum cogitationum, affectuumque affluentia. 3. Per donum scientiae ad res creatas euidentius capiendas, quatenus à Deo, & in se sunt, atque ad Deum ducunt, moresque formant. 4. Per donum consilij in particularibus casibus opportuniora, & efficaciora media profectum spirituales promouendi edocet. 5. Per donum fortitudinis perficit hominem ad ardua queque pro diuino obsequio intrepidè aggredienda. 6. Per donum pietatis, vt erga Superiores se tanquam filium, erga inferiores veluti matrem, erga æquales vt fratrem gerat. 7. Per donum timoris Domini, vt erga Deum reuerentiam, filialem timorem, cum amore & zelo glorie eius coniunctum conseruaret, in diesque augere latagat.

Hæc

Hæc expendens, quis non obstupescat tantam Spiritus sancti sic nos illustrantis, sic impellentis sedulitatem? quis non totus exardescat amore tam benigni Paraleti, tam amabilis Sponsi, & zelo eius inspirationes, impulsusque sollicitè sequendi; exclametq; cum Sponsâ: *Surge Aquilo, & veni Aster, perfla hortum meum, ut fluant aroma- ra illius?* Affectus ijdem: Cant. 4.

De apparitione Spiritus sancti, sub triplici specie: Columba, Nubis, VII.
Ignis.

I. Spiritus sanctus voluit in nouo Testamento apparere, & Christo testimonium perhibere in specie columbæ in Baptismo eius, ad denotandas eximias virtutes, quas nos cupit in Christo æmulari, quasque ipse nobis paratus est instillare, cuiusmodi sunt, eximia innocentia, simplicitas, puritas, mansuetudo, compunctio, compassio, quæ per proprietates columbæ adumbrantur.

Quàm miris & suauibus modis Spiritus sanctus Apostolos, Electosque reliquos, ductum suum sequentes, ad columbinam simplicitatem, Angelicâ puritatem, heroicamque inordinata-

rum passionum victoriam perducere consuevit? Vis & in te hoc ipsum luculentius experiri, ne pigeat te eius instinctus sequi. Amor, zelus sequendi ductum Spiritus sancti in studio maioris animæ puritatis.

II. In transfiguratione Domini apparuit idem Spiritus sanctus in specie lucidæ nubis ad indicandos effectus, quos in viris Apostolicis esset editurus, peculiari gratia sua sic eos à terrenis elevando, sic illuminando, sic fecundando, sic impellendo, ut instar leuium, lucidarum, fœcundarum nubium mundum vniuersum percurrerent, fulgore vitæ & doctrinæ suæ illuminarent, irrigarent, atque ad proferendos veros pœnitentiæ, omniumque virtutum fructus fœcundarent.

Quàm eximiè id præstitere Apostoli, & viri Apostolici, qui iuxta impulsu Spiritus sancti longè lateque Euangelium disseminarunt, quos merito homines & Angeli admirarentur: *Qui sunt isti, qui ut nubes volant? In omnem terram exiuit sonus eorum. Quin & tu illos, pro modulo tuo, æmularis in zelo propriæ perfectionis, & gloriæ Dei, & salutis animarum?*

Isa. 60.

Psal. 4.

III. De-

III. Demum in Pentecoste in linguis igneis apparere dignatus est, ad significandos præcipuos affectus, quos in Apostolis, virisque Apostolicæ perfectionis studiosis operaturus esset, inflammando eos amore Dei, & proximi, zelo diuinæ gloriæ, & salutis animarum propagandæ, simulque ijs impertiendo gratiam miraculorum, notitiam omnium linguarum, diuinam eloquentiam, & sapientiam necessariam ad mundi conversionem.

Quàm abundè hos effectus edidit in cordibus Apostolorum, totque aliorum Apostolicum spiritum æmulantium, quorum omnia dicta, facta, mores, gestusque omnes ignem spirare, ignitasque linguas referre videbantur! O quàm potens est ille ignis Spiritus sancti, qui in momento totum hominem in se transformat! Zelus proficiendi in amore Dei, & proximi.

In Festo SS. Trinitatis.

De amore SS. Trinitatis erga quemuis Electum.

Domin.
Trinit.
I.

Ex medit.

I. **D**EUS vnus in essentia, & trinus de amore in personis, in seipso infinite spiritali beatus, se infinite comprehendens, in- S. Ignatij finitè p. I.